

תת"ע 7598/11/14 - מדינת ישראל נגד סעיד ראפע

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה	
תת"ע 7598-11-14 מדינת ישראל נ' ראפע	04 פברואר 2016
לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו	
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	סעיד ראפע

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אייל עמאר

ב"כ הנאשם: עו"ד עלי חוסין

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

מתיר לנאשם לחזור בו מכפירתו.

על יסוד הודאת הנאשם אני מרשיע אותו בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, עבירה לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה סמל סעיף 6253.

ניתנה והודעה היום כ"ה שבט תשע"ו, 04/02/2016 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.

הצדדים הגישו הסדר טיעון ומבקשים שביהמ"ש יכבדו.

מדובר בעבירה חמורה, מסכנת חיים, המחייבת על דרך הכלל, ענישה חמורה ומרתיעה.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה נעה בין 3 ח' פסילה בפועל שהוא עונש מינימום הקבוע בחוק לבין עונש של 24 ח' פסילה בפועל, כשלצד רכיב זה, מושטים גם מאסר ופסילה מותנים על מנת להרתיע את הנאשם מביצוע עבירות דומות בעתיד וכן קנס המתוסף לענישה המוחשית.

באשר לנסיבות שקשורות בביצוע העבירה, מדובר במי שנהג תחת השפעת אלכוהול במודע, ומכאן החומרה שבמעשיו.

המדינה ערכה הסדר טיעון המצוי בתוך מתחם העונש ההולם. היא נימקה את הסדר הטיעון בקיומם של כשלים ראייתיים מהותיים.

מדובר בנאשם יליד 1992, הנוהג משנת 2009, ללא הרשעות תעבורתיות או פליליות.

הנאשם נשפט בהעדר התייצבות, ונגזרו עליו עונשים הכוללים עונש פסילה בפועל. בעקבות בקשה לביטול פסק הדין, שניתן בהעדרו, בוטל פסק הדין, תוך שבית המשפט חייב את הנאשם, בגין מחדליו, והשחתת הזמן השיפוטי, בהוצאות בסך 2,000 ₪. הוצאות אלה, כך נמסר לי, קוזזו מהפיקדון שהיה בתיק, על כן הנאשם נשא בהן.

בנוסף, הנאשם הפקיד את רישיון הנהיגה, במסגרת פסק הדין האמור לפרק זמן שיש לנכותו מהפסילה המוסכמת בין הצדדים. הנאשם מסר כי פנה עם החלטת בית המשפט, מיום 31.5.15 למשרד הרישוי, אך למרות שבוטל פסק הדין, ולמעשה בוטלה הפסילה בפועל, מסר לו משרד הרישוי כי הוא לא יכול לקבל רישיון נהיגה. הנאשם הוסיף ומסר, כי לא פנה לעוה"ד על מנת שזה יפנה לבית המשפט, לקבלת סעד מתאים מול משרד הרישוי והסתפק בכך שקיבל את דברי משרד הרישוי, ולא נהג מאז ברכב.

עוד יש לקחת בחשבון, כי מדובר בנאשם אשר השתחרר משירות צבאי קרבי, בסמוך מאוד להזמנה למשפט שנמסרה לו בתיק זה. הנאשם שירת ביחידה קרבית, בתפקיד קרבי, לפי המכתב שבפניי סיים את השירות בהצלחה, ביצע את תפקידיו על הצד ביותר, היה מוערך מאוד על ידי מפקדיו, ניכר בכושר מנהיגות טובה, נאמנות וכבוד כלפי מפקדיו, וכלפי אדם בכלל.

מאז השתחרר הנאשם, נקלט בשוק העבודה, עובד כיום במפעל בכרמיאל.

ב"כ הנאשם עותר לכבד את הסדר הטיעון, ולחשב את פסילתו של הנאשם, כך שתשקף את התקופה בה הנאשם לא נהג ברכב. לגישתו, אין לזקוף לחובת הנאשם את שגיאתו, בהימנעותו, מלפנות אליו, על מנת שהוא יעתור לבית המשפט, לסעד, בכל הנוגע לאי הנפקת רישיון הנהיגה לנאשם, הואיל, ובפועל, הנאשם נמנע מנהיגה.

משביטל בית המשפט את פסק הדין, רשאי היה הנאשם, לפנות למשרד הרישוי ולקבל רישיון נהיגה, בכפוף לכך שלא קיים נגדו צו פסילה אחר.

לפי תקנה 556 (ג) חייבת היה מזכיר בית המשפט להודיע על כך למשרד הרישוי על מנת שהאחרון יוכל לרשום זאת בפניו ולבטל את המניעה להנפקת רישיון לנאשם.

לפי הנתונים שבפניי, שלא נסתרו על ידי התביעה, הנאשם לא היה פסול מנהיגה, במסגרת צו אחר, של רשות הרישוי או של בתי משפט ואין עדות לכך שהמזכירות הודיעה למשרד הרישוי דבר ביטול פסק הדין..

הנאשם אמנם חדל, בכך שלא פנה לבית המשפט, לקבלת סעד מתאים. יחד עם זאת, בנסיבות המיוחדות שבפניי, אני סבור כי יש לתת משקל לתקלה האמורה.

זאת ועוד, הנני רואה בהצהרתו של הנאשם משום הצהרה תקפה לענין העדר רישיון נהיגה, במובן תקנה 557 (ב) לתקנות התעבורה, וקובע אותה רטרואקטיבית מהמועד שיפורט בגזר הדין.

סבורני, כי מן הצדק הוא, שבית המשפט ייקח בחשבון את התקופה הארוכה בה הנאשם לא החזיק ברישיון נהיגה ולא נהג בשל מחדלים של הרשויות.

ודוק, אי התחשבות בדברים אלה, תוביל לעיוות דין באשר הנאשם ימצא לוקה פעמיים - פעם אחת בכך שלא נהג ברכב מאחר ולסברתו, נוכח סירוב משרד הרישוי להנפיק לו רישיון, הוא עדיין בפסילה, ופעם שניה, יוטל עליו עתה עונש פסילה ממושך, אותו יאלץ לרצות כאילו לא היה פסול כל התקופה הזו. זוהי תוצאה שהדעת לא סובלתה.

יחד עם זאת, לא ניתן לבטל לחלוטין את מחדליו של הנאשם באי פנייה לבא כוחו ולבית המשפט, ובאי המצאת אישורים כנדרש, על מנת שפסילתו תחושב. לכן, יש להסיג את הפסילה ולחשבה, לתקופה שתשקף איזון בין מחדלי הרשויות לבין מחדלי הנאשם, ותביא לתוצאה מידתית וצודקת.

בנסיבות אלה, לנוכח המרכיב העיקרי של הענישה המצוי במתחם העונש ההולם, אני מוצא את ההסדר סביר, ולכן אכבדו.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

11 חודשי פסילה בפועל בניכוי חודש פסילה מנהלי.

כמו כן, תנוכה מתקופת הפסילה, כל התקופה מיום 4.5.15 ועד ליום 31.5.15, וכן תנוכה כל התקופה מה-31.5.15 עד 31.10.15.

הואיל והנאשם לא מחזיק ברישיון נהיגה, עליו להפקיד תצהיר, בצירוף אישור סטטוס, לגבי יתרת תקופת הפסילה, וממועד ההפקדה, תחושב יתרת תקופת הפסילה שעליו לרצות.

4 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה ו/או עבירה של נהיגה בשכרות ו/או נהיגה בזמן פסילה.

קנס בסך 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים, פיגור יעמיד את מלא הקנס לפרעון מיידי ויפעיל את עונש המאסר שלצידו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום כ"ה שבט תשע"ו,
04/02/2016 במעמד הנוכחים.
שלמה בנג'ו, שופט